

Sygn. akt I CZ 89/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Władysław Pawlak

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa H. C.

przeciwko A. C.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 marca 2017 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 13 września 2016 r., sygn. akt I ACa (...) - WSC (...),

**oddala zażalenie, nie obciąża powoda kosztami postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 września 2016 r. Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił skargę kasacyjną powoda H. C. od wyroku z dnia 12 maja 2016 r. wobec nieusunięcia w terminie braku fiskalnego skargi poprzez uiszczenie w przepisany terminie opłaty sądowej.

Powód wniósł zażalenie na powyższe postanowienie z wnioskiem o poddanie, w trybie art. 380 k.p.c., kontroli postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 9 sierpnia 2016 r., którym oddalono wniosek powoda o zwolnienie od opłaty od skargi kasacyjnej. Skarżący zarzucił naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. poprzez odrzucenie skargi kasacyjnej pomimo błędnego przyjęcia przez Sąd Apelacyjny w (...), że powód jest w stanie uiścić opłatę od skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył:

Zgodnie z art. 112 ust. 2 u.k.s.c. nieuiszczenie opłaty stałej lub stosunkowej od pisma jej podlegającego przez stronę reprezentowaną przez profesjonalnego pełnomocnika w tygodniowym terminie liczonym od dnia doręczenia stronie postanowienia w przedmiocie oddalenia wniosku o zwolnienie z opłaty sądowej skutkuje odrzuceniem pisma bez wezwania strony do jego uzupełnienia w postaci uiszczenia stosownej opłaty. Wobec wątpliwości co do wykładni tego przepisu Sąd Najwyższy w składzie siedmiu sędziów podjął w dniu 16 marca 2017 r. (III CZP 82/16) uchwałę, której nadano moc zasady prawnej. Przyjęto, że w razie wniesienia przez stronę zastępowaną przez radcę prawnego (adwokata, rzecznika patentowego) skargi kasacyjnej, od której - stosownie do wskazanej wartości przedmiotu zaskarżenia - pobiera się opłatę stałą lub stosunkową, sąd drugiej instancji, po doręczeniu postanowienia oddalającego w całości lub w części wniosek o zwolnienie skarżącego od kosztów sądowych oraz bezskutecznym upływie terminu przewidzianego w art. 112 ust 3 u.k.s.c., odrzuca skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 6 k.p.c. Co do zasady rozstrzygnięcie sądu drugiej instancji jest więc prawidłowe, oparte na prawidłowej wykładni. Dokonana przez Sąd Najwyższy kontrola zasadności postanowienia z dnia 9 sierpnia 2016 r. oddalającego wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych nie potwierdza zarzutów powoda. Powód, jak sam twierdzi, był właścicielem majątku o znacznej wartości, szereg lat prowadził działalność gospodarczą. Do chwili obecnej jest właścicielem samochodu ciężarowego i uchylił się od wskazania czy i jaki przynosi on dochód. Nie zostało potwierdzone oświadczenie o ponoszeniu kosztów leczenia w wysokości 400 zł miesięcznie, a twierdzenia o kosztach utrzymania są niewiarygodne.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 oddalił zażalenie, w oparciu o zasadę słuszności nie obciążając powoda kosztami postępowania zażaleniowego (art. 102 w zw. z art. 398²¹ k.p.c.).

jw